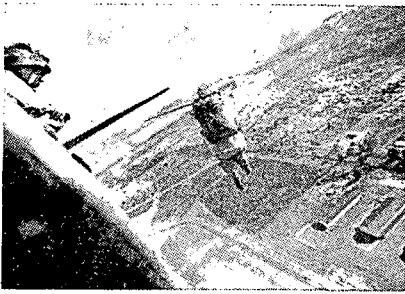

מה בצבאות?

משחתתילים — „אמדיקה“ — שנבנתה במפעלי מיצובישי שבנגסקי. משחתת זו מצויידת במשגר „טרטר“ אמריקאי של טילי ים-אוויר וכן בארבעה תותחי נ"מ אוטומטיים בני 76 מ"מ — L-50 (כלומר, אורך-קניהם הוא 380 ס"מ), בששה צינורות-טורפדו ובשני משגרי פצצות-עומק מדגם „הג'הוג“. היפנים לא הצליחו עדיין לפתח טילים משלהם, ולכן מחמשים את המשחתת — שנועדה, כנראה, לאבטחת אניות-הצי ושיירות של ספינות מטען — בטילים דרים.

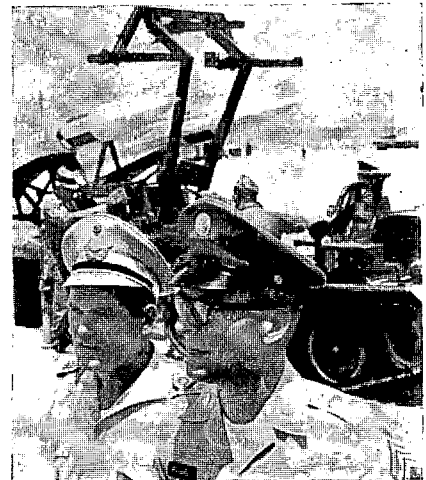
גם לוחמי הוואיט-קונג לומדים לזהות מטוסיים, כדי שיוכלו להבחין בין הסוגים השונים של מטוסי-האויב (כלומר, מטוסים אמריקאיים) התוקפים אותם. הם נאלצים לאלתר דגמי-לימוד באמצעים פרימיטיביים, אך מצליחים לייצר דגמים משוכללים למדי של המטוסים השונים. הדגמים מועברים ליחידות השונות למטרות לימוד. דגמים של מטוסי-קרב אמריקאיים (ראה בתמונה) נתגלו באחד ממחבואי הוואיט-קונג, שנתפס עלידי חיילי ארה"ב.

לכאורה — שקט בדרום-אפריקה, ברם, „צל-המצנח“ מתחיל להעיב עליה. ב-1964, לאחר התאמות בבריטניה, הוקם גדוד הצנחנים הראשון. מלכתחילה מובן היה, כי בעיקר מועד לשמש כ„עתודת-בוק“ של „בטחון-הפנים“: להצניחה, או להנחיתו במסוקים במקדי-תבערה אפילו באיזורי שבטים מרוחקים, כדי להחניק כל התמרדות בעודה באיבה. מאז משבר-רודזיה יתכן גם שימוש בו ל„עזרת-חירום“ לממשלתה של זו, או אף להתערבות מידית בגבולות ומעבר להם. לא ייפלא הדבר, אם נתבשר בקרוב על יחידות-מוטסת נוספות בצבאה הלבן של דרום-אפריקה.

לדניה „משמר מולדת“ בכל הזרועות, כולל בצי. הפקידו לסייע לצי במלחמה ובעתות-חירום למלא את מקומו בנמלים, במי-החופים וביבשה. בין משימותיו המפורסות של „משמר המולדת הימי“: שמירה בנמלים והגנה עליהם, השתתפות בארטי-לריה-החופית ובארטי-לריה הנ"מ הקלה; לקיחת חלק בבקורות חופים; סיוע במיקוש הימי; מתן אבטחה וסיוע לאניות הצי הדני ולבעלות-בריתן.

הטיל הנ"ט „הוק“ הגיע גם לצבא מערב-גרמניה, והיחידות החדשות החמושות בו החלו מתארגנות לתפקידן החדש. בתמונה — סמל אמריקאי (אחד מן המש"קים, המדריכים את הצוותים הנ"מ הגרמניים בתפעול הטיל), ועל ידו רב"ט מצבא מערב-גרמניה, שהוא כנראה מפקד הצוות.

הטכניקה המשתכללת מצריכה לימוד ממושך יותר, ואילו השירות הצבאי קצר יחסית. בעיה זו מעסיקה את רוב צבאות-העולם. צבא-מערב-גרמניה פתח כמה בתי-ספר מקצועיים — רובם ליד בתי-הספר החיליים (הי"ר, שריון, תותחנים וחילות טכניים) — המיועדים לנער רים בגיל 15—14. הנערים לומדים שלוש וחצי שנים, ועוברים בחינת הסמכה מקצועית-אזרחית. הם מתמחים במכונאות-רכב, במסי-גדודי-רכב ובחשמלאות. בתום תקופה זו עומדת בפניהם שתי אפשרויות: להתגייס מיד לשירות-חובה בדרגת רב"ט, או להתחייב להמשיך לעבוד בבתי-המלאכה של הצבא עד להתאריך גיוסם. הנסיון הוכיח עצמו כיעיל: עד עתה נשארו כ-80% מן התניכים בצבא. המגמה היא להנהיג בגרות-מקצועית, כדי לענות על הדרישות הטכניות של דורנו.

צבאי-פן, המכונה בראשי תיבות עבריים צה"ל („צבא ההגנה ליפן“), התפתח מתוך כוח-משטרתי (לאחר מלחמת-העולם לא הור"שתי יפן לקיים צבא). במשך השנים התארגן צבאה מחדש, לפי הדוגמה האמריקאית. בצבא-יפן שלוש זרועות, ולכל אחת מהן — רמטכ"ל; מעליהן — „ועד-המטה המאוחד“. היו"ר של הועד כפוף ישירות ל„מוכיר לעניגי הגנה“. היו"ר התורן של „ועד-המטה המאוחד“ הוא כרגע איש חיל-האוויר. כיום אפשר לראות שני תוף-פעולה הדוק כמעט בכל התחומים בין כוח-האבטחה היפני לבין צבא-ארה"ב.

קיימת מגמה כללית להכניס ספינות-טילים לציים השונים (מהן נ"מ, אך מהן גם לתקיפת אניות וחופים). גם הצי היפני הכניס לשירותו

